

Na vojsko gremo tudi mi.

Odkar pokajo kanoni, se piše in govori skoraj samo o vojski. Vojno navdušenje je prešlo celo med mlade fantiče, ki si vojskovanje seveda vse drugače predočujejo, kot je v resnici. Marsikdo ni dal prej miru, dokler mu mama ni kupila sabljice ali lesene puške, ki si jo je junaško navezal na ramo, da bi pokazal svoj vojaški nastop. Še kapo iz papirja na glavo, pa hajdi v log s svojimi tovariši, da se spuste vsi skupaj na sovražnika. Takih vojskâ smo zadnje čase videli v obližju ljubljanskih ulic vse polno. Toda poleg takih vojskâ za šalo smo pa v Ljubljani videli prav resno, velikansko mladinsko vojno četo, ki se je dne 3. oktobra zgrnila skupaj, ne na ulici, ne na polju, ne na igrišču, ampak v svetišču. Ta vojska, štiri tisoč mladih vojščakov in vojakinj je bilo, je prišla oblegat presveto Srce Jezusovo v školijsko cerkev v Ljubljani. In kako lepo urejena je bila ta vojna četa, kako se je vse redno, točno in z resno zamišljenostjo izvršilo! Bojno razpoloženje se je vžgalo z donečimi orglami in z bojno pesmijo na čast presv. Srcu Jezusovemu. Vojskovodja (pridigar kanonik Nadrah) je stopil na vzvišen prostor ter navdušil pogumne mlade vojake za stanovitnost v boju; orožje, ki preмага vse sovražnike, pa naj ima vsakdo vedno v roki, in to orožje je molitev. Vsakdo izmed mladih borilcev je v srcu prisezal, da tega orožja ne da iz rok za nobeno ceno, ampak ga hoče vihteti toliko časa, da bo zmagal končana.

V vojsko je pa treba vzeti s seboj tudi prapor. Ta prapor je Marijina zastava; tudi te ni manjkalo: Mariji na čast se je zapela lepa pesmica; Njenemu varstvu so zbrane čete izročile ljubljeno domovino. Da je naša mladina pripravljena krepko sukati orožje molitve, se je pokazalo posebno ob tej priliki, ko je mlada armada tako goreče in pobožno opravljala molitve za cesarja, za naše prave vojake na bojnem polju, za ranjence in za padle junake. Kako so naši dečki in deklince navdušeni za presvetlega cesarja, kako iskreno žele, da bi naš častitljivi vladar doživel čimprej veselo sporočilo o splošni in slavni zmagi nad številnimi sovražniki, je

bilo razvideti iz oduševljene iskrenosti, s katero je štiritisočeri zbor prepeval cesarsko pesem. Ta prizor in to petje je bilo res nekaj veličastnega!

Daj ljubi Bog blagoslov našim borečim se armadam; usliši molitve naših mladinskih, šolskih čet; reši domo-

Na vojsko gremo tudi mi!

vino in pripelji naše očete in brate po slavnih zmagah zopet čvrste, zdrave in vesele v rodne domove! — Ljubi otroci! V vašem imenu obljubujem, da se bomo vsi skupaj še znanprej oklepali orožja molitve. Ali sem se zmotil, ko sem to obljubil? ...

č.